

Zaczniј od siebie

Ze snu zimowego przyroda zbudzona,
wybucha zielenią, ciepłem rozpieszczona.
Śnieg topnieje, a pod nim znowu tętni życie,
niestety, ludzką słabość, też tam zobaczycie.
Dostrzegła ją Łucja, gdy spacerowała
po pobliskim lesie i w nim też ujrzała,
ślady tych, co dla przyrody szacunku nie mają,
tych, co wbrew naturze śmieci zostawiają,
tam gdzie kwiaty, łąki, lasy oraz drzewa.
W takim bałaganie, ptak smutno zaśpiewa.
Co zrobić by ćwierkanie, znów dźwięcznie zabrzmiało?
To zmartwienie Łucji sen z powiek spędzało.
Rozwiązania szuka dniami i nocami.
Wymyśliła – przygotuje kartki z zakazami.

W lesie je zawiesza, z nadzieją na zmianę.

Niestety, plakaty są ignorowane.

Rośnie ilość śmieci i Łucji zmartwienie.

Po rozmowie z Lilu mówi: „Wiem co zmienię!

Od siebie rozpocznę świata naprawianie.”

Innych namawiając zaczęła sprzątać.

Mimo, że pomocników garstkę uzbierała,

efekt był widoczny, co sfotografowała,

a w szkolnej gablocie zdjęcia przywieszając,

opisała akcję, pozostałych do niej zapraszając.

Po tygodniu, w lesie następne spotkanie.

Łucja zaskoczona, bo niespodziewanie,

koleżanek, kolegów przyszło większe grono.

W gablocie kolejne zdjęcia powieszono.

Akcja zainteresowanie wzbudziła nie małe,

wkrótce las sprzątały już rodziny całe.

Każdy pełen chęci, zaangażowany,

więc po dwóch miesiącach las był wysprzątan.

W nim ptaki radośnie od świtu śpiewały,

drzewa wdzięcznym szumem wszystkich zapraszały

do spacerów zielonymi, czystymi ścieżkami,

gęsto zdobionymi, wiosną konwaliami,

latem fioletem krzewów jagodowych,

jesienią aromatem nut borowikowych,

a zimą roziskrzoną kołderką puchową.

Też świat zmieniać możesz, by piękno odkryć w nim na nowo!